

Dieva Vārds atnāca pie Pravieša Williamam Marriona Branhamam

“Kārdinošie gari skaidro Dieva Vārdu”

Nenosodi grēcinieku! Apžēlojies par viņu! Lai viņš smēķē savas pīpes, lai viņš dzer savu degvīnu, lai viņš spēlē kārtis! Tas ir viņa prieks. Nevaino viņu! Viņš pārnāk mājās noguris, viņš grib vismaz kaut kādu prieku. Bet, kas attiecas uz tevi, dzīvo tādu dievbijīgu dzīvi, lai tu spētu parādīt un pierādīt viņam, ka Evaņģēlijs ir tūkstošreiz bagātāks par visām šīm izpriecām. Un ja viņš tādā stāvoklī nomirs – aizies uz eļļu ar savu degvīnu. Tā ir Sātana inde. Ja viņš reiz nomirs, smēķējot pīpi, Dievs būs viņam Tiesnesis. Nomirs, vazājoties pa dejām un blandoties apkārt nepiedienīgā apģērbā, Dievs būs viņam Tiesnesis.

Bet, lūk kas, ja tu mirsti, bet uz tevis ir Svētā Gara Spēka svaidīšana, kā tas bija ar Stefanu, kad viņš pavērsa skatienu uz Dievu un teica: “Es redzu debesis atvērtas un Jēzu, kurš stāv pa labi,” – tad tu esi saistīts ar Debesīm kā bezdelīga ar savu ligzdu. Āmen.

Pavedinošie gari skaidro Dieva Vārdu! Atstājiet to, ejiet tālāk! “Kā to darīt, Brāli Branham?” Vienkārši ej! Tas ir viss, kas tev jādara. Paņem Dieva Vārdu! Nemēģini kaut ko izstrādāt, necenties noslipēt! Nekriti pie altāra, sitot sev pie krūtīm un kļiedzot: “Kungs, dod man Svēto Garu, dod man Svēto Garu!” Viņš neatnāks pie tevis, lai

cik ilgi tu sistos pie altāra. No tā nebūs nekāda labuma. Nē. Viņš atnāk ne pa šo ceļu. Bet gan pieņemot Viņu pēc Viņa Vārda!

Paskatieties uz Pēteri! Pēteris bija šausmīgā situācijā, šķita, pavisam tuvu nāvei. Un pēkšņi ieraudzīja Kungu, ejošu pa ūdeni. Un viņš teica: “Kungs, ja tas esi Tu, pavēli man iet!”

Kungs teica: “Ej!”

Vai tad Pēteris teica: “Pagaidi mirklīti, Kungs, ļauj man pagavēt apmēram četrdesmit dienas, lai es redzētu, vai spēšu pāriet pār šo ūdeni vai nē. Ak, Kungs, lai nāk pār mani šajā laikā tik daudz Gara, lai es varētu dejot Garā un runāt mēlēs, tad es speršu soli pie tevis.” Nē, mans draugs! Viņš pieņēma Dieva Vārdu, atrāvās un gāja. Dievs pārveda viņu.

Kas notiktu, ja Dievs satiktu Mozu, ja Viņš teiktu: “Mozu, ej uz Ēģipti un saki faraonam: “Atlaid Manu tautu!”” Kas būtu, ja Mozus būtu teicis: “Vispirms dod man laiku gavēt četrdesmit dienas, paskatīšos, vai pietiks manas ticības, lai Tev paklausītu, Dievs! Piedāvā man kaut ko citu, Kungs! Pagaidi, es gribu Tev kaut ko teikt, pamēģināšu, varbūt vispirms es ieiešu Garā”? Mozus neuzdeva nekādus jautājumus, viņš vienkārši pieņēma Dievu pēc Viņa Vārda un gāja. Lūk, pa kādu ceļu tev ir jāiet, pieņem Dievu pēc Viņa Vārda! Tad tu uzzināsi, ka varēsi to izdarīt. Viņš negaidīja, kamēr vēl kaut kas notiks, viņš vienkārši aizgāja un izdarīja to.

Bet kā bija ar Eliju, kad viņš nokāpa no Karmela kalna, pabijis tur diezgan ilgi. Un satika nabaga večiņu, atraitni, viņa bija... viņa bija

svešzemniece, pagāne. Un, kad viņš satika sievieti, viņa lasīja žagarus. Un Dievs teica viņam: “Dodies uz šīs atraitnes māju!” Kāda vieta sprediķotājam!

Tad viņš nonāk atraitnes mājā. Bet viņa tur atradusi pāris žagaru. Viņš teica: “Ko tu dari?”

Viņa teica: “Vācu žagarus. Man miltu tikai pāris plāceņiem. Tas ir viss, kas ir palicis. Trīs gadus pie mums nav bijis lietus.” Un teica: “Izcepšu šos plācenīšus, apēdīsim tos kopā ar dēlu un nomirsim.”

Viņš teica: “Vispirms iztāisi vienu plāceni man!” Allēlūja! Ak, es zinu, ka uzvedos mazliet dīvaini, bet katrā ziņā es esmu Dieva pusē. Viņš teica: “Vispirms iztāisi vienu plāceni man! Jo TĀ IR SACĪJIS TAS KUNGS!” Lūk, tā!

Kas tas ir? “Vispirms meklējiet Dieva Valstību un Viņa patiesību!” Nevis Dieva Valstību un “mazliet kņadas”, nevis Dieva Valstību un “mazliet emociju”, nevis Dieva Valstību un “mazliet *to* un *šito*”. Bet “Dievu Viņa patiesībā, tad viss pārējais jums tiks dots klāt!” Liec to pirmām kārtām!

Tad, lūk, šī atraitne sadzirdēja to. “Ticība atnāk caur dzirdēšanu, bet dzirdēšana caur Vārdu”. Viņa teica: “Tas ir tā Kunga Vārds, jo šis ir svētais Dieva cilvēks. Tas ir Dieva pravietis, un es zinu, ka tā ir patiesība. Un ka tas ir Dieva Vārds.”

Jā, viņa neskrēja pie kaimiņiem jautāt, ko viņai tagad darīt. Viņa negribēja iet dalīties ar savu... un stāstīt kaimiņiem: “Klau, ko jūs par to teiksiet? Tur sprediķotājs pie manas mājas *to* runā. Zuzann, bet ko tu domā par *to*?”

Viņa iegāja mājā un visu izberza. No visa atbrīvojās. Viņa atdeva visu, kas viņai bija, lai iegūtu vairāk. Tas ir tas, pēc kā šodien pasaule

izjūt vajadzību, pēc labas vecmodīgas atbrīvošanās no visa, kas tev pieder. Allēlūja! Viņa iztukšoja, lai varētu piepildīt. Visu eļļu, kas viņai bija, un visu barību, kas viņai bija, viņa atdeva šim sprediķotājam Dieva Valstības labā. Un, kad viņa visu tur iztukšoja, Dievs nonāca un piepildīja mucīņu ar miltiem un krūzi ar eļļu. Viņa atkal iztukšoja sprediķotājam šķīvi. Un Viņš atkal nonāca un piepildīja. Viņš piepildīja to. Katrreiz, kad viņa tukšoja, Viņš piepildīja.

Un šodien es teikšu: ja cilvēks izpurinās visas aplamības, kņadu, šo atdarināšanu, izbeigs spēlēt kristietību un ļaus Svētajam Garam ieņemt savu vietu, tad Astotās ielas krustojumā ar Penni ielu sāksies tāda atmoda, ka pārņems visu zemi. Pārtrauciet bezjēdzību, atgriezieties pie Dieva Vārda! Izpuriniet visu ārā, lai jūs varētu piepildīt! Atbrīvojieties, un Dievs atnāks pie jums! Iztukšojieties, un Dievs piepildīs! Visu šo sīkumainību – “tev vajag darīt šo un vajag darīt *to*; tavs pienākums ir darīt šo un darīt *to*!” Aizmirstiet! Izpuriniet to no savas dvēseles!

Saki: “Dievs, atļauj man no šīs . . . šīs dienas būt pilnīgi Tavam! Kungs, es nāku ar salauztu sirdi. Es nāku ar satriektu garu. Es mīlu Tevi, un Tu zini, ka es mīlu Tevi. Un es gribu aizmirst visu šo muļķību – gavēt četrdesmit dienas un vērot, vai neesmu kļuvis tuvāks Dievam, šo, *to*, citu – visas šīs aplamības.”

Izbeidziet to! Nekur Vārds nesaka jums gavēt četrdesmit dienas. Nekā līdzīga. Nekas pasaulē nevar piespiest tevi gavēt, kamēr Dievs tev to nepateiks. Un, ja tu gavē, tu nestaigāsi izsalcis un izmocīts. Ja tu gavē, mans brāli, tad esi visu laiku priecīgs un laimīgs! Ir teikts: “Nerādieties cilvēkos

kā liekuļi, ar bēdās izstieptu seju!” “Es gavēju četrdesmit dienas, man savi trauki vairs nav vajadzīgi. Es nokritos svarā par trīsdesmit mārciņām, un visi saka, ka tagad es izskatos labāk!” Muļķības! Pavedinošie Sātana gari!

Nostājas pie altāra un sauc: “Slava, slava, slava” tik ilgi, kamēr ar grūtībām var pateikt vēl kaut ko, un māca: “Tev jāsāk runāt mēlēs, un saņemsi Svēto Garu.” Tās ir blēņas! Izmet no galvas un aizmirsti!

Izmetiet to no savas sistēmas un atnāciet pie Dieva Vārda! Viņš teica: “Nožēlojiet grēkus, un lai ikviens kristās Jēzus Kristus Vārdā jūsu grēku piedošanai, un saņemsiet Svētā Gara dāvanu!” Ja Dievs netur Savu Vārdu, tad Viņš nav Dievs! Āmen. Iztukšojieties! Un tiksiet piepildīti! Āmen. Ak, kā es milu šo, tas ir Viņa Vārds! Tā ir teicis Dievs. Tas ir pareizi. Un, ja Dievs to ir teicis, Dievs par to arī parūpēsies. Labi. Visa šī tava sagatavošanās, baznīcas apmeklētība . . .

Tas ir kā depo, kur viņi uzbūvēja daudz vagonu, lielus pasažieru vagonus. Es tur strādāju. Viņi uzbūvēja šos lielos vagonus no cietu koku sugām, apšuva tos ar sarkankoku, viss bija tik jauki, uzlika uz sliedēm - nekādu dzīvības pazīmju. Arī dzinēju uzstādīja, bet nebija tvaika, tas stāvēja nekustīgs.

Viss, kas nepieciešams šodien, - lai kurtuvē degtu uguns. Šodien vajag piemest ogles! Šodien vajag, lai baznīca kūsatu; jābūt karsti bangojošai mīlestībai, lai grēks izvāritos no jūsu dzīves. Bet, ja jūs nevarat milēt viens otru, tad kā jūs mīlēsiet Dievu, Kuru jūs neesat redzējuši? Mīlestība slēpj daudz grēku. Vispirms iemīliet Dievu, tad jūs

mīlēsiet arī viens otru, tad jūs mīlēsiet draudzi, iemīliet Cēloni, un jūs mīlēsiet visu, kas ir dievbijīgs, un jūs turēsieties tālu no lietām, kas ir šajā pasaulē.

Ievilinošie gari klist apkārt, iedvešot cilvēkiem šo, to, vai citu: "Jums jādara šis, jums jādara tas." Izveidoja šīs ticībmācības, viņi saņēma mazliet atklāsmes un saka: "Nu, jā, es domāju, ka cilvēks... es ticu, ka šie kļiedzieni, šie saucieni ir no Bībeles." Tas ir pareizi. Tā ir taisnība. Bet viņi izveidoja no tā ticībmācību: "Sauciet, un jūs saņemsiet Viņu!" Bet jūs nesaņemat.

Cits pieceļas un māca: "Runājiet mēlēs." Tas ir pareizi. Tas ir Bibelē. Māca: "Ja tu runā mēlēs, tu esi saņēmis Viņu." Bet daudz cilvēku runā mēlēs un viņiem nav Tā. Redzat? Ak vai, tas vēl nav Tas. Nē, draugi.

Daudzi no viņiem saka: "Mums vajag pravietot."

Paskatieties uz šiem praviešiem, kuri lēkāja šurp turp ar ragiem uz galvas un pravietoja. Bet Miha teica: "Jūs visi līdz pēdējam melojat." Āmen. Taisnība. Dievam tas nepatīk. Dievs atnāk patiesā sirdī ar satriektu garu. "Kas sēj ar asarām, tas pļaus ar prieku, nesot savus vērtīgos kūlišus." Āmen. Saproti to pareizi, draugs!

(No "*Kārdinošie gari*", 1955. gada 24. jūlijā)

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org